

İçinde bulunduğumuz dünya ve ülke gerçekliği üzerine yazan her gün sayısız yazarla karşılaşsınız. Konular politikanın nasıl yapılıyor oluşuyla ilgilidir. Ama politikasız bir ortamda politikanın özü, nasıl ve hangi dil ile yapılıyor oluşu hep es geçilir.

Evet, neyin, nasıl var olduğunun gerçekten önemini yitirdiği bir süreci yaşıyoruz. Anlamını yitirmiş kavramlar kargaşasının sürüp gittiği, sürekli altüstlüklerin, yaşama sinmiş her türlü şiddetin, kişiliksizleştirilme ve nefessiz bırakılmanın yaşandığı bu dünyada politika yapmak çok zordur. Politika, birey olarak kendi kendini yönetebilme koşullarının mevcut olduğu, birey-toplum dengesinin dil aracılığıyla kurulduğu bir toplumsal mekanda özgürce yapılabiliriyorsa bir anlam taşır. “Aksi durumda yani birey-toplum dengesinin kurulamadığı durumda yöneten ve yönetilenin alt-üst ilişkilerinin oluşturduğu hiyerarşik sistem kaçınılmaz olacaktır. Diğer bir değişle topluluk sürü ya da kitleye birey de güdülecek birer nesneye dönüşecektir.”(Jineoloji Tartışmaları-s.478)

“İnsan düşünebilen bir varlıktır” deriz, “düşüncesini dili aracılığıyla yansıtır” deriz fakat düşüncenin kendisi kadar kullanılan dil ve bu dilin nasıl kullanıldığı üzerinde fazla düşünmeyiz. Genelde bilinir. Beş bin yılı aşkın bir zaman diliminden bu yana dünya genelinde sistemin dili hep egemen erkek dili olmuştur. Egemenlik, ırkçı, iktidarcı-tekçi değilse cinsiyetçilik ve ayrımcılık içermiyorsa egemenlik sayılmaz. Biz egemen dili erkek ya da kadın farkına varmadan kullanırız çoğu zaman.

Denilir ki insan düşünebilen ama aynı zamanda kendisi için de düşünebilen sorgulama, eyleme geçme yetenekleri ile de insandır. Bu nedenle özünde birey olmanın anlamını bilince çıkarmış insan insanlığın bir parçası olabilir ancak. Politika beş bin yıldır egemen erkek dili ile yapıldığından geline süreçte kendi kısır döngüsü içinde gitgide yaşamdan ve hakikatten uzaklaşarak gerçek anlamda politika dışına taşmıştır. Günümüz insanı irade olma, iradesini özgürce kullanma ve seçim yapma yetisini hızla kaybetmiştir. Özetle söylemek gerekirse geline aşamada erkek egemenli sistem geleceğini tüketmiştir. İçinde yaşadığımız zeminde önce kendimizden başlayarak ister aile ortamımızda, ister iş ve arkadaş çevremizde nerede olursa olsun ilişkide olduğumuz insanlar arasında gerçek anlamda bir değişim ve dönüşüme yol açabilecek atılımlara girişmezsek sadece biz değil insanlığın tümünden kaybedeceğimiz gün gibi ortadadır

Dünyada her şey sürekli değişim ve dönüşüm içindeyse ki öyledir o zaman umutsuzluğa kapılmanın gereği yoktur. Yapmamız gereken içinde bulunduğumuz bu yanılsamalı algı toplumunda gerçeklik ile doğruluğun her türlü düzenbazlıkla politikasızlığın karanlığına gömülmesine resti çekmektir. Politikayı kendi zeminine oturtmanın yolları bin bir türdür. En başında kullandığımız dilin şiddet, ırkçılık ve cinsiyetçilik içeren öğelerden arındırılması gelmelidir. Cinsiyetçilik içeren kavramları lisanımızdan çıkarmalıyız bununla da kalmamalı çevremizi de uyarmalıyız. Hele çocukların kullandığı dile azami dikkat ve özen göstermek gerekir. Gerekçesini uzun uzun anlatmanın gereğinin olmadığı açıktır. Bu günkü eğitim politikası yeterince açıklayıcıdır. Demek ki politika insanın özgürlükçü varoluşunu engelleyen, onu tali durumda bırakıp işlevsiz kılan temelde olmamalı.

Politika insanın kendini geliştirdiği içinde kendini bulduğu bir eylem alanı yaratmalıdır. Sistemin insanı cenderesine alan kalıpları ancak böyle kırılır. Özgürleştirici olmayan ve insanı araç olarak kullanan “politika”nın insani olmadığını kanıtlayan yeterince veri varken sisteme karşı mücadele verdiğimiz alanlarda ortaya çıktığında da aynı direnci göstermek varoluş hakkımız olmalıdır. Özgürlükçü politika mücadele verdiğimiz alanlarda herhangi bir soruna el çabukluğu ile el atmak değil onu hayatımızla bağını kurarak ele almaktır. Başka türlü özne olmak, özgürleşmek ve özgürleştirmek mümkün olmamaktadır.

Bu makale okuyucuya sadece bulunduğu yerden yaşamımızdaki değişim ve dönüşüm mücadelesinde çoğunlukla ihmal edilen ve görmezden gelinen bazı noktaların ne kadar önemli olduğunu göstermeyi amaçlıyor. Bu gün değilse ne zaman harekete geçeceğiz? Toprağın heyelan gibi ayaklarımızın altından akıp gitmesini mi bekleyeceğiz. Gün bu gün değilse yarın hiç değildir.

İnsanlaşma tarihini analiz edenler çok iyi bilir dünyayı insanlaştıran kadındır. Ona anlam katan, konuşur, bilir ve eyler hale getiren, toplumsallaştıran bilge kadındır. “21. yy. kadın devrimine öncelik vermeyi şart kılıyor. Ya yaşam ya barbarlık sloganı bu devrimi dayatıyor. Sistem reformla düzelme şansını çoktan yitirmiştir. Nasıl ki kadın köleliği en derin kölelikse kadın devrimi de en derin özgürlük ve eşitlik devrimi olmak durumundadır. Kadın devrimi hem kuram hem de eylemde en köklü çıkışları gerektirir.” (Abdullah Öcalan)

Yüzyıllardır siyaset sahnesinde verili kalıplar içinde yapılan “politika”yı bu günkü erkek egemen kapitalist modernite elinden alarak hayatın içine taşımak, kadın erkek hepimizin yaşamsal

görevidir. Gelenekçi iktidarcı siyasetten radikal bir şekilde kopulmadığı sürece kendi karşıtına dönüşme riski her zaman vardır.

Burada bilincin önemini vurgulamaya gerek duymuyoruz. Bilinçli olmak, olmakta olanın içinden çıkma becerisini gösterme bir yana, öznel bir varoluşa sahip olmayı da gerekli kılar. Öznellik, yaşamında kendi olmadır. Olayların ve kişilerin ardından sürüklenmediğimiz, kişisel var olma gücümüzü kullandığımız alandır bu alan. Bir yazarın yazdığı kitabı tam istediğı gibi bitirince, bir ressamın yaptığı resme istediğı ruhu kattığında ya da bir öğretmenin okuttuğı öğrencisinin eğitimli iyi insan olduğunu öğrendiğinde hissettiğidir. Bu alan, insanı içinde bulunduğu hiçlikten çekip çıkarmaktır aynı zamanda. Özgürlüğün alanıdır.